

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Żorach w dniu 23 lutego 2016 r. w sprawie o sygn. akt II K 451/15 wydał wyrok łączny na wniosek M. C., skazanego następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 25 kwietnia 1996 r. w sprawie o sygn. akt III K 1504/95 za przestępstwo:

- z art. 208 kk i art. 203 §1 kk w zw. z art. 58 kk popełnione w dniach 5 i 7 kwietnia 1995 r. na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i 300,00 (trzystu) złotych grzywny,

- z art. 158§ 1 kk w zw. z art. 59§1 kk popełnione w dniu 10 lutego 1995 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

orzeczone karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 4 (czterech) lat. Oskarżonego oddano pod dozór kuratora. Przyznano obrońcy z urzędu koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu. Obciążono oskarżonego kosztami postępowania.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 10 grudnia 1997 r. w sprawie o sygn. akt III Ko 387/97 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 25 kwietnia 1996 r. w sprawie o sygn. akt III K 1504/95.

Skazany odbył karę pozbawienia wolności w okresie od dnia 19 stycznia 1998 r. do dnia 19 lipca 1999 r.;

2. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 23 września 1997 r. w sprawie o sygn. akt III K 471/96 za przestępstwo:

- z art. 208 kk w zw. z art. 58 kk popełnione w okresie od października 1994 r. do 11 sierpnia 1995 r. na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i 400,00 (czterystu) złotych grzywny z zamianą w razie nieuiszczenia jej w terminie na zastępczą karę pozbawienia wolności przyjmując, jeden dzień kary zastępczej pozbawienia wolności za równoważny grzywnie w kwocie 20,00 (dwudziestu) złotych,

- z art. 158§ 1 kk w zw. z art. 59 kk popełnione w dniu 1 stycznia 1996 r. na karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- z art. 208 kk w zw. z art. 58 kk popełnione w okresie od 11 do 13 sierpnia 1996 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i 400,00 (sześciuset) złotych grzywny,

- z art. 265 §1 kk popełnione w sierpniu 1996 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

- z art. 156§ 1 kk popełnione w dniu 21 lipca 1996 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Orzeczono dwie nawiązki. Orzeczono karę łączną pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 600,00 (sześciuset) złotych grzywny z zamianą w razie nieuiszczenia jej w terminie na zastępczą karę pozbawienia wolności przyjmując, jeden dzień kary zastępczej pozbawienia wolności za równoważny grzywnie w kwocie 20,00 (dwudziestu) złotych. Orzeczono przepadek dowodu rzeczowego. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 13 sierpnia 1996 r. do dnia 23 września 1997 r. Przyznano obrońcy z urzędu koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu. Oskarżonego obciążono kosztami postępowania.

Skazany odbył karę pozbawienia wolności w okresie od dnia 13 sierpnia 1996 r. do dnia 19 stycznia 1998 r. i od dnia 19 lipca 1999 r. do dnia 16 września 1999 r.;

3. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 16 maja 2002 r. w sprawie o sygn. akt III K 1715/01 za przestępstwo:

- z art. 197 § 1 i 2 kk popełnione w dniu 22 marca 2001 r. na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- z art. 278§1 kk i art. 275§1 kk i art. 276 kk przy zast. art. 11 §2 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnione w dniu 22 marca 2001 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. Orzeczono karę łączną pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Przyznano obrońcy z urzędu koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu. Oskarżonego zwolniono od zapłaty kosztów postępowania.

Skazany odbył karę pozbawienia wolności w okresie od dnia 18 lutego 2004 r. do dnia 18 sierpnia 2006 r.;

4. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 19 marca 2003 r. w sprawie o sygn. akt III K 2389/01 za przestępstwo z art. 289§2 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnione w dniu 17 sierpnia 2001 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. Przyznano obrońcy z urzędu koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu. Oskarżonego zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych w całości, obciążając nimi Skarb Państwa.

Skazany odbył karę pozbawienia wolności w okresie od dnia 28 sierpnia 2006 r. do dnia 28 sierpnia 2007 r.;

5. Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie o sygn. akt II K 234/03 za:

- ciąg przestępstw art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnionych w okresie od dnia 02 listopada 2002 r. do dnia 07/08 grudnia 2002 r. na jedną karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo art. 279§1 kk i art. 275§1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnione w dniu 5 listopada 2002 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

- przestępstwo art. 279§1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnione w dniu 3 grudnia 2002 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

- przestępstwo art. 279§1 kk i art. 278§1 i 5 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnione w dniu 07/08 grudnia 2002 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, orzeczono karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Zasądzono od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych kwoty pieniężne. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 18 lutego 2004 r. do dnia 22 kwietnia 2004 r. Przyznano obrońcy z urzędu koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu. Oskarżonego zwolniono od ponoszenia kosztów postępowania.

Skazany odbył karę pozbawienia wolności w okresie od dnia 19 grudnia 2005 r. do dnia 13 października 2008 r.;

6. Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 2 lipca 2004 r. w sprawie o sygn. akt II K 218/04 za:

- ciąg przestępstw art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnionych w okresie od dnia 2 marca 2002 r. do dnia 15 grudnia 2003 r. na jedną karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,

- ciąg przestępstw art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnionych w okresie od dnia 14 sierpnia 2003 r. do dnia 16 listopada 2003 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 279§1 kk w zw. z art. 275§1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnione w nocy z 16/17 sierpnia 2003 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 279§1 kk w zw. z art. 278§5 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnione w dniu 16 listopada 2003 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 279§1 kk w zw. z art. 276 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnione w dniu 6 grudnia 2003 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, orzeczono karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy

pozbawienia wolności. Zasądzono od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych powództwo cywilne, nadając wyrokowi w tym zakresie natychmiastową wykonalność. Orzeczono przepadek dowodów rzeczowych. Oskarżonego zwolniono od ponoszenia kosztów postępowania.

Skazany odbył karę pozbawienia wolności w okresie od dnia 13 października 2008 r. do dnia 13 kwietnia 2013 r.;

7. Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 4 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 216/13 za:

- ciąg przestępstw art. 278§1 i 5 kk i art. 275§1 kk i art. 276 kk przy zastosowaniu art. 11 §2 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnionych w dniu 22 stycznia 2013 r. i 24 stycznia 2013 r. na jedną karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo art. 278§1 w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnione w dniu 15 lutego 2013 r. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności. Orzeczono obowiązek naprawienia szkody. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 25 lutego 2013 r. do dnia 26 lutego 2013 r., uznając karę pozbawienia wolności za wykonaną co do 2 (dwóch) dni. Oskarżonego zwolniono od ponoszenia kosztów postępowania;

8. Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 329/13 za przestępstwo z art. 278§1 i 5 kk i art. 275§1 kk zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnione w dniu 12 maja 2013 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 (pięć) lat. Na mocy art. 33 §2 kk orzeczono karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10,00 (dziesięciu) złotych. Oskarżonego oddano pod dozór kuratora sądowego i zwolniono z obowiązku uiszczenia kosztów postępowania, przejmując je na rzecz Skarbu Państwa.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 25 czerwca 2015 r. o sygn. akt I Ko 1092/15 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 329/13;

9. Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 26 sierpnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 98/14 za przestępstwo:

- z art. 278§1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnione w dniu 19 listopada 2013 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10,00 (dziesięciu) złotych (art. 33§2 kk),

- z art. 226§1 kk popełnione w dniu 19 listopada 2013 r. na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. Orzeczono obowiązek naprawienia szkody. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 19 listopada 2013 r. do dnia 20 listopada 2013 r., uznając karę pozbawienia wolności za wykonaną co do 2 (dwóch) dni. Oskarżonego obciążono kosztami postępowania;

10. Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 20 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 641/13 za przestępstwa:

- z art. 278§5 kk i art. 275§1 kk i art. 276 kk i art. 13§ 1 kk w zw. z art. 279§1 kk w zw. z art. 11 §2 kk przy zast. art. 12 kk w zw. z art. 64§2 kk popełnione w dniu 9 lipca 2013 r. na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

- z art. 278§1 i 5 kk i art. 279§1 kk w zw. z art. 11 §2 kk przy zast. art. 12 kk w zw. z art. 64§2 kk popełnione w dniu 31 sierpnia 2013 r. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk popełnione w dniu 30 lipca 2013 r. na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

- z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§2 kk popełnione w dniu 17 sierpnia 2013 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

orzeczone karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności. Orzeczono obowiązek naprawienia szkody oraz nawiązkę. Zarządzono zwrot dowodu rzeczowego. Oskarżonego zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Skazany odbywa karę pozbawienia wolności od dnia 11 maja 2015 r. do nadal;

11. Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 1 kwietnia 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 66/15 za przestępstwo z art. 157§2 kk popełnione w dniu 20 stycznia 2015 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat. Oskarżonego oddano pod dozór kuratora sądowego. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 21 stycznia 2015 r. do dnia 22 stycznia 2015 r., uznając karę pozbawienia wolności za wykonaną co do 2 (dwóch) dni. Oskarżonego obciążono kosztami postępowania.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 26 listopada 2015 r. o sygn. akt I Ko 2526/15 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 1 kwietnia 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 66/15 i zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 21 stycznia 2015 r. do dnia 22 stycznia 2015 r., uznając karę pozbawienia wolności za wykonaną co do 2 (dwóch) dni;

12. Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 28 lipca 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 250/15 za przestępstwa:

- z art. 157§2 i 4 kk popełnione w dniu 12 kwietnia 2015 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- z art. 190§ 1 kk popełnione w dniu 12 kwietnia 2015 r. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

orzeczone karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 21 kwietnia 2015 r. do dnia 11 maja 2015 r., uznając karę pozbawienia wolności za wykonaną co do 21 (dwudziestu jeden) dni. Zasądzono od Skarbu Państwa na brzęcz adw. C. B. koszty nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu. Oskarżonego zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Na podstawie art. 91 § 2 Sąd I instancji połączył kary pozbawienia wolności orzeczone:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 4 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 216/13,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 329/13,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 26 sierpnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 98/14,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 20 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 641/13,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 1 kwietnia 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 66/15,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 28 lipca 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 250/15,

i wymierzył skazanemu M. C. karę łączną 7 (siedmiu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. W myśl art. 577 kpk na poczet powyższej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności: w sprawie o sygn. akt II K 216/13 od dnia 25 lutego 2013 r. do dnia 26 lutego 2013 r., w sprawie o sygn. akt II K 98/14 od dnia 19 listopada 2013 r. do dnia 20 listopada 2013 r., w sprawie o sygn. akt II K 66/15 od dnia 21 stycznia 2015

r. do dnia 22 stycznia 2015 r., w sprawie o sygn. akt II K 250/15 od dnia 21 kwietnia 2015 r. do dnia 11 maja 2015 r., oraz okres kary odbywanej w sprawie o sygn. akt II K 641/13 od dnia 11 maja 2015 r.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. połączono kary grzywny orzeczone:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 329/13,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 26 sierpnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 98/14,

i wymierzono skazanemu M. C. karę łączną grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 (dziesięciu) złotych.

Uznano, że w pozostałym zakresie wyroki wymienione w pkt. 7, 8, 9, 10, 11 i 12 podlegają odrębnemu wykonaniu.

W myśl art. 572 kpk umarżono postępowanie o wydanie wyroku łącznego w pozostałym zakresie.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. D. w Ż. kwotę 206,64 (dwustu sześciu złotych sześćdziesięciu czterech groszy) złotych brutto tytułem zwrotu poniesionych kosztów obrony skazanego z urzędu.

Na mocy art. 624§1 kpk zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów procesu, którymi obciąża Skarb Państwa.

Apelację od wyroku łącznego wniósł obrońca skazanego, który zaskarżył wyrok w części dotyczącej wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności.

Skarżący zarzucił rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec M. C., wynikającą z nieuwzględnienia wszystkich ustawowych dyrektyw wymiaru kary określonych art. 53 k.k., a w szczególności zachowania się sprawcy po popełnieniu przestępstwa, właściwości oraz warunków osobistych, w sytuacji gdy prawidłowe zastosowanie wytycznych art. 53 k.k. uzasadniają wymierzenie skazanemu kary niższej aniżeli w orzeczonej wysokości.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku oraz zastosowanie w stosunku do skazanego zasady pełnej absorpcji poprzez wymierzenie kary łącznej w wysokości dwóch lat pozbawienia wolności oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów obrony za II. instancję.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie. Wprawdzie skarżący kwestionuje jedynie wymiar orzeczonej kary, tym niemniej Sąd odwoławczy krótko odniesie się do innych rozstrzygnięć zaskarżonego wyroku.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż z dniem 1 lipca 2015r. weszła w życie nowelizacja kodeksu karnego wprowadzająca nowe zasady łączenia kar. Zgodnie z art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw przepisów rozdziału IX ustawy (kodeksu karnego odnoszących się do zbiegu przestępstw oraz łączenia kar i środków karnych) nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

W realiach niniejszej sprawy podkreślić należy, iż ostatnia z wymierzonych kar pozbawienia wolności została orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 28.07.2015 r. sygn. akt II K 250/15, a zatem już po wejściu w życie ww. nowelizacji.

Oczywiście zgodnie z art. 4 § 1 k.k. istnieje możliwość zastosowania przepisów sprzed nowelizacji z dnia 1 lipca 2015 r., jeśli są one względniejsze dla sprawcy. Jednakże z taką sytuacją nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Korzystniejsza dla sprawcy jest sytuacja gdy zachodzi możliwość objęcia karą łączną większej ilości wymierzonych kar jednostkowych lub zgodnie ze znowelizowanymi przepisami kar łącznych. Zatem względniejszy dla skazanego jest

przepis art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r., który dla orzeczenia kary łącznej nie wymaga by przestępstwa mające zostać nią objęte zostały popełnione zanim zapadł pierwszy wyrok skazujący za którekolwiek z nich. W realiach niniejszej sprawy nowelizowany art. 85 k.k. daje możliwość objęcia karą łączną większej ilości kar jednostkowych lub dotychczas orzeczonych kar łącznych, niż pozwalałaby na to wersja art. 85 k.k. sprzed nowelizacji. Szczegółowa analiza konfiguracji wyroków i kar podlegających połączeniu zgodnie z przepisem 85 k.k. sprzed nowelizacji, jak i już znowelizowanego art. 85 k.k. została w sposób prawidłowy przedstawiona w uzasadnieniu wyroku Sądu I instancji. Ponowne przytaczanie ustaleń Sądu I instancji jest całkowicie zbędne, zwłaszcza, że skarżący w żaden sposób nie kwestionował prawidłowości wydania wyroku łącznego w oparciu o aktualną treść art. 85 k.k.

Zatem w tym stanie rzeczy analiza wyroków, które zapadły wobec M. C. winna opierać się zgodnie z przywołanym art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o przepisy rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu aktualnie obowiązującym.

Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 85 § 1 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Z kolei § 2 tego artykułu stanowi, iż podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

Zmienione przez ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw przepisy rozdziału IX kodeksu karnego całkowicie odmienne od poprzednich uregulują przesłanki wymierzania kary łącznej. W obecnie obowiązującym stanie prawnym podstawą wymiaru kary łącznej mają być kary wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne wymierzone za dwa lub więcej przestępstw. Przy czym kary podlegające wykonaniu należy rozpatrywać mając na uwadze treść art. 89 k.k., gdzie uregulowano zasady łączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz kar bezwzględnych. Łączeniu w karę łączną podlegają zarówno kary orzeczone za przestępstwa wymierzone w jednym postępowaniu, jak i kary (w tym także kary łączne) orzeczone w poprzednich prawomocnych wyrokach i kara (także kara łączna) orzeczona w kolejnym procesie. Taka formuła orzekania kary łącznej skutkuje tym, że wymierzanie kolejnej kary łącznej nie powoduje rozwiązania węzła poprzednio orzeczonej kary łącznej, wymierzonej w poprzednim postępowaniu. Celem nowego ujęcia zasad orzekania kary łącznej ma być - jak podnosi się w uzasadnieniu tej zmiany - uproszczenie przesłanek materialnoprawnych i ograniczenie obowiązków procesowych sądu przy wymierzaniu kary łącznej (komentarz do art. 85 kodeksu karnego pod red. Patrycji Kozłowskiej – Kalisz - publik. LEX).

Zatem Sąd I instancji kierując się powyższymi przepisami prawidłowo orzekł, iż w niniejszej sprawie połączeniu podlegają kary pozbawienia wolności orzeczone:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 4 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 216/13,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 329/13,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 26 sierpnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 98/14,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 20 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 641/13,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 1 kwietnia 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 66/15,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 28 lipca 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 250/15.

Dokonana przez Sąd I instancji analiza konfiguracji wyroków i orzeczonych kar podlegających połączeniu w myśl art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 r. jest poprawna. Pozostałe wyroki, które zapadły wobec skazanego M. C. z uwagi na brak warunków formalnych do połączenia na zasadach znowelizowanego kodeksu karnego słusznie nie zostały objęte węzłem kary łącznej orzeczonej przedmiotowym wyrokiem.

Granice orzekania kary łącznej wyznacza natomiast art. 86 § 1 k.k., który stanowi, iż sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności.

Zatem oznacza to, iż wymiar kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej skazanemu M. C. mógł kształtować się w przedziale od 2 do 9 lat pozbawienia wolności. Sąd I instancji zasadnie uznał, iż brak jest podstaw do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności na zasadzie pełnej absorpcji, którą można stosować jedynie w szczególnych, nadzwyczajnych sytuacjach. Podkreślić należy, iż zasadę absorpcji stosuje się wyjątkowo, gdy związek podmiotowo - przedmiotowy zbiegających się przestępstw jest tak ścisły, że upodabnia do jednego przestępstwa jak w wypadku pomijalnego zbiegu przestępstw lub ciągu przestępstw i gdy nie ma potrzeby podwyższenia progu represji karnej (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 27 sierpnia 2015 roku, sygn. II Aka 138/15).

Słusznie natomiast zastosowano przy określaniu wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności regułę asperacji. Orzeczona kara łączna w wymiarze 7 lat i 6 miesięcy znajduje oparcie w treści art. 85 § 1 i 2 k.k. oraz art. 86 §1 k.k., a także art. 85a k.k. Ten ostatni przepis nakazuje przy orzekaniu kary łącznej brać pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara winna osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W procesie orzekania kary łącznej sąd powinien zatem opierać się na dyrektywach określonych w art. 85 a k.k., jednakże wspartych na dyrektywach pomocniczych (tj. przedmiotowego i podmiotowego związku pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami), tak aby możliwym stała się odpowiedź na pytanie, czy w danym przypadku zachodzą okoliczności, które przemawiają za zsumowaniem dolegliwości, czy też przeciwnie, w imię racjonalizacji karan, wskazują na konieczność pochłonięcia części kar.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że M. C. popełnił poszczególne czyny, stanowiące podstawę wyroku łącznego, na znacznej przestrzeni czasu. Były to różne przestępstwa przeciwko mieniu, przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko działalności instytucji państwowych i samorządu terytorialnego, przeciwko wolności, przeciwko życiu i zdrowiu. Czynami tymi skazany naruszył różne dobra prawne. Były to także przestępstwa na szkodę różnych pokrzywdzonych. Nadto części z tych przestępstw skazany dopuścił się w warunkach recydywy, a nawet recydywy wielokrotnej. Powyższe okoliczności, charakter czynów, które zostały popełnione umyślnie, i ich ilość świadczą o tym, że skazany ma lekceważący stosunek do porządku prawnego i norm społecznych. M. C. był już wielokrotnie karany, a kolejne wyroki skazujące, w tym wyroki łączne, oraz orzekane kary w ogóle nie wpłynęły na zmianę postawy i zachowania skazanego.

Kara łączna w orzeczonym wymiarze stanowi swoiste podsumowanie działalności przestępczej sprawcy, jest niezbędna dla osiągnięcia celów indywidualnego oddziaływania. Podkreślić należy, iż reakcja karna musi być efektywna, tj. niedopuszczalne jest orzekanie kar, które będą przez sprawcę trywializowane, czy wręcz wkalkulowane w „koszty” przestępstwa. Trzeba mieć również na uwadze, że opinia przesłana przez jednostkę penitencjarną wskazuje na negatywne zachowanie skazanego, który trzy razy był karany dyscyplinarnie.

Ukształtowanie wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności w oparciu o zasadę pełnej absorpcji w sytuacji, gdy skazany umyślnie dopuścił się popełnienia, w tym w warunkach recydywy i wielokrotnej recydywy, takiej ilości różnych przestępstw w znacznym okresie czasu, nie miałyby żadnych podstaw i stanowiłoby zdaniem Sądu odwoławczego niczym nieuzasadnione premiowanie skazanego, który z popełniania przestępstw uczynił sobie sposób na życie. Kara łączna orzeczona wobec skazanego jest karą słuszną i sprawiedliwą, uwzględniającą w odpowiedniej proporcji wskazane wyżej dyrektywy.

Fakt, iż Sąd I instancji wymierzył skazanemu karę łączną grzywny w oparciu o zasadę absorpcji nie oznacza, iż istnieją jakiegokolwiek przesłanki takiego określenia wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności. Kara łączna grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 zł została orzeczona z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji, gdyż dotyczyła przestępstw objętych jedynie wyrokiem Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 329/13 i wyrokiem Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 26 sierpnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 98/14. Natomiast

przedmiotowe czyny zostały popełnione w stosunkowo krótkim okresie czasu i poza czynem z art. 226 § 1 k.k., są przestępstwami podobnymi.

Sąd I instancji prawidłowo orzekł o zaliczeniu okresów rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.

Brak jest zatem jakichkolwiek podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku łącznego lub jego uchylecia.

O kosztach za postępowanie odwoławcze orzeczono po myśli art. 624 § 1 k.p.k., zwalniając skazanego od ich ponoszenia, z uwagi na jego trudną sytuację materialną i perspektywę dłuższego pobytu w zakładzie karnym. Jednocześnie zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu kwotę 147,60 zł (wraz z podatkiem VAT) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym.